

**המישטרה
טוענת:
אשה זו
היא
מנהיגת
כנופיית
שודדים**

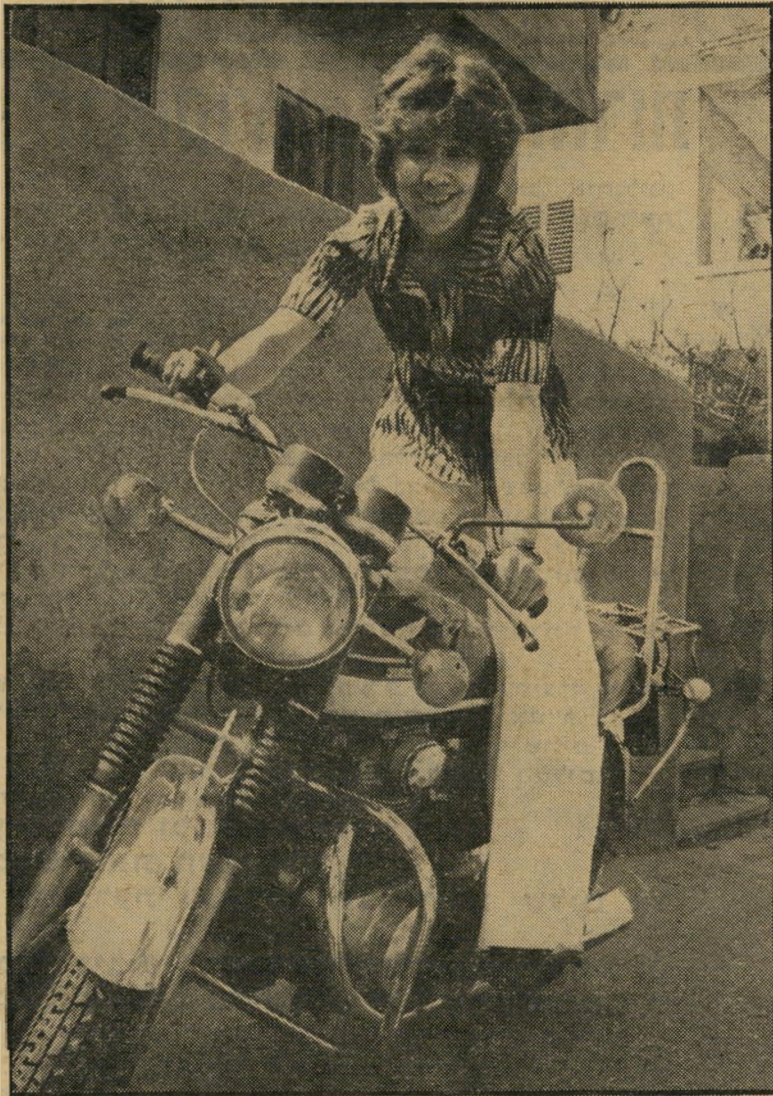

סמירה והשודדים

של אחד מהם, זה שפניו לא היו רעו-
לים. מצד שני שיחק המזל לחוקרים.
שלושה ימים בלבד אחרי השוד, שבוצע
ב־7 בפברואר השנה, נחקבל במישטרה
מידע על השודדים. בעיקבות מידע זה
נערך חיפוש בביתו של החשוד הראשון,
אריה קיצוני, ונתגלו שני כובעי-גרם, אוי-
קיים, סכיני-קומנדו, מיספריים לחיתוך-
תייל, ציוד ופריטי-לבוש צבאיים שונים.
לחוקרים היה ברור שזהו ציוד שנגנב
מצה"ל. הם החליטו כי עלו על הדרך
הנכונה וכי יש להמשיך בחיפושים, בייחוד
אחרי שגילו בקיר שבחצר הבית אקדח
אוטומטי.

מדירתו של קיצוני נסעו החוקרים ל-
רחוב דיונגוף 110 בתל-אביב. כאן נעצר
הנריק וילמובסקי, גבר כבן 30, בדירתו.

(המשך בעמוד 46)

השעה היתה 10 בלילה כשנשמעה
נקישה בדלת. בדירה נמצאו דייריה,
זוג הקשישים, יצחק — יבואן-שמיכות בר
עיסוקו ואשתו, מרגלית כהן. כאשר ניגש
הזקן לפתוח את הדלת, ראה לפניו גבר
זר, שהציג עצמו כאחד השכנים, בבית
מס' 10 ברחוב בן-סירה בשיכון. בבלי כי
תל-אביב. בעל הדירה לא הספיק לומר
דבר, כאשר נפתחה הדלת בכוח ושלשה
גברים פרצו פנימה. שניים מהם היו רעור-
לייפנים. אחד מן השלושה שלף אקדח.
„שתק, אחרת תיפגע!“ הזהיר בעל-
האקדח את יצחק כהן. „שבו על המיטה
ואל תזוזו!“ הורה לבני-הזוג. אחד השו-
דים נעל מייד את דלת-הכניסה ואחר רץ
למטבח. הביא משם סכין והצמידו לצווארו
של הזקן. „איפה הכסף?“ שאל אותו כי-
קול. יצחק לא מיהר להשיב. השודד הידק
את הסכין לצווארו וחזר על השאלה. בני-
מה מאיימת.

חזקן הלך והביא את כספו, ומסרו לשו-
דים. אחר החל מבקש רחמים, בקול רז-
עד ושביר. הם צחקו בקול. בעטו בפניו
ובחזותו. שניים מהם החלו מחפשים בדי-
רה בשיטתיות. הם לא חסו על דבר, הפי-
כו ארונות ומגירות וכל מה שעמד בדרכם.
כש, בחיפושיהם אחר תכשיטים וכסף נוסף,
השלישי אחז בידו של הזקן, כדי לת-
על השטית.

מנהיגת השודדים

סמירה דויד, אחרי ששחררה ממעצרה
כחשודה בהנהגת כנופיית-שודדים לביצוע
מעשה-שוד מזויין. המישטרה שיחררה את סמירה לפני תום חקירתה. מאחר שהיא עו-
דת לעבור ניתוח-לב. בתמונה למעלה משמאל: סמירה מלווה בשוטרת בבית-המישפט.

תם האכזרית באין-מפריע. לבסוף, משלא
מצאו חפציהם נוספים על אלה שכבר
היו בידיהם, הסתלקו מן הדירה. סמוך
לחצות הלילה, יצחק כהן טוען כי, ככל
תזכור לו, הם שהו בדירה כשעה ורבע.
אולי יותר.

אשה בראש

הכנופייה

**שוטרים שהזועקו למקום לא מצו-
או כל עיקבות של השודדים. אולם
יצחק כהן ידע לתאר היטב את מראהו**

לש את הטבעות מעל אצבעותיו. אך
זה, שפחד מפני הסכין שבידו של השודד,
נשא את ידיו להגן על צווארו. התוקף
חשב שהוא מסרב למסור את הטבעות,
משך בידיים בכוח. אחת מידייו של יצחק
כהן פגעה בסכין, ואצבעו נחתכה והחלה
שוחתת. הוא הסיר את טבעותיו ומסרן
לשודד, כשהן מגולגלות בדם. הדם זרם
על השטית.

השודדים לא הירפו. הם המשיכו במע-
שיהם, ביתר פראות, הגבירו את החיפו-
שים, ומדיפעם ניגשו כדי לאיים על זוג
הקשישים. איש מדיירי הבניין לא חש
במתרחש, והשודדים יכלו להמשיך במלאכ-

הבעל

סוחר-השמיכות יצחק דויד,
בעלה של סמירה, שממנו
נפרדה לפני שנעצרה כחשודה בשוד, מוכן
לקבלה חזרה לביתו. „היא לא אשמה“,
אמר בהגיגו עליה, „והיא עדיין אשתו“.

הקורבן

יצחק כהן, שנפצע
במהלך השוד המזויין
שנערך בביתו, טוען כי סמירה דויד ערכה
סיור מוקדם בדירתו, דיווחה לשודדים היכן
מראהו הוא נוהג להטמין את התכשיטים בביתו.